

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Dàn ý Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển

A. Mở bài: Giới thiệu về bài Treo biển

- Người Việt ta rất thích cười. Tiếng cười dân gian đa dạng, phong phú, xoay quanh nhiều vấn đề xã hội và có nhiều mục đích khác nhau: trào lộng, châm biếm, phê phán và đả kích...
- Truyện Treo biển là một ngụ ngôn chứa đựng ý nghĩa giáo dục dưới hình thức cười cợt nhẹ nhàng, phê phán thái độ dao động, phụ thuộc vào người khác, làm mất đi chủ kiến của mình.

B. Thân bài: Cảm nhận về bài Treo biển

*** Diễn biến hành động của ông chủ cửa hàng cá:**

- Treo biển: Ở đây có bán cá tươi.
- Người thứ nhất góp ý, ông ta nghe theo, bỏ chữ tươi.
- Người thứ hai góp ý, ông ta bỏ chữ Ở đây.
- Người thứ ba góp ý, ông ta bỏ chữ có bán.
- Người thứ tư góp ý, ông ta bỏ nốt chữ cá.
- Cuối cùng, ông ta cất luôn cái biển.

*** Các chi tiết gây cười:**

- Cứ mỗi lần có người góp ý là ông chủ hàng cá vội vã làm theo ngay mà không suy nghĩ kỹ. Đó là thái độ tiếp thu tiêu cực, thụ động.
- Ông ta không hiểu mục đích treo biển để làm gì và những điều viết trên biển có ý nghĩa gì nên nghe người khác góp ý theo kiểu “đèo cày giữa đường”.
- Những người góp ý cũng góp ý một cách tùy tiện, nghĩ sao nói vậy.

C. Kết bài: Bài văn cảm nhận bài Treo biển

– Bài học đặt ra trong truyện: Trước khi làm bất cứ việc gì, ta phải cân nhắc kĩ. Nếu thấy đúng thì phải giữ vững chủ kiến. Không nên phụ thuộc vào người khác một cách thụ động mà hỏng việc.

Văn mẫu Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 1

Trong kho tàng văn học dân gian Việt Nam có rất nhiều những tác phẩm hay tạo ra những tiếng cười giải trí cho con người, từ những tiếng cười có ý nghĩa thâm thúy sâu sắc, nhẹ nhàng đến hóm hỉnh và cả những bài có ý nghĩa phê phán sâu sắc. Nổi bật lên những bài gây ra cho người đọc tiếng cười đó là Truyện Treo Biển.

Treo Biển tạo cho người đọc tiếng cười nhẹ nhàng bởi truyện có tính chất ngụ ngôn. Truyện Treo Biển kể về việc 1 ông chủ treo chiếc Biển chỉ báo rằng ở đây có bán cá tươi, nội dung những từ trong biển được những người dân đi qua nhận xét ông chủ của hàng cứ bỏ dần bỏ và cuối cùng đã cắt cái biển đó đi. Tình huống đặc sắc ở chỗ ông chủ không cần xem xét xem những lời góp ý đó đúng hay sai mà đã thực hiện y như họ, thể hiện ông là 1 người nhẹ dạ và dễ tin vào những lời đàm tiếu nhận xét của người khác khi chưa biết được nội dung của người ta muốn nói tới đó là cái gì, ngụ ý đã phê phán ông chủ này không có lòng kiên định, không giữ lấy ý kiến chủ quan của mình mà chỉ dựa trên những yếu tố khách quan tác động từ bên ngoài để làm thay đổi nội dung của những dòng chữ viết trên tấm biển đó. Ban đầu nội dung của tấm biển đó rất rõ ràng không có sai lệch về mục đích buôn bán “ ở đây có bán cá tươi “ một tấm biển treo có đầy đủ nội dung chi tiết những thứ đang

bán trong cửa hàng nhưng chỉ vài lời nhận xét khách quan của người khác mà ông chủ đã bỏ dần những từ viết trên nội dung của tấm biển.

Người đầu tiên đã nhận xét nhà này quen bán cá ươn hay sao mà nay đề ra biển bán cá tươi chỉ với một câu nhận xét đó ông chủ không cần xem xét đến nội dung đó là gì, sự đối lập giữa tươi và ươn đã làm cho ông thay đổi nội dung trong tấm biển, ông đã xóa từ tươi đi, bây giờ trên tấm biển chỉ còn đề 3 chữ ở đây có bán cá. Người thứ 2 lại đưa ra lý do là người ta lại ra hàng mua cá hay sao mà lại phải đề ra chữ ở đây, ông chủ vội vàng xóa bỏ chữ ở đây, và trên tấm biển chỉ còn chữ có bán cá. Khi người khách thứ 3 đến mua cá thấy hàng cá được bày ra bán, họ lại nhận xét cá được bày ra như thế này không phải để bán thì để làm gì mà phải đề ra chữ có bán, ông chủ bán cá liền xóa chữ có bán và trên tấm biển lúc này chỉ còn chữ Cá. Đến người thứ 4 khi đi qua đây cũng nhận xét chưa đi tới gần đã ngửi thấy mùi cá có cần thiết gì mà phải đề biển cá ở đây làm gì, do vậy ông chủ đã cất tấm biển đi và không cần sử dụng đến tấm biển đó nữa.

Qua 4 lời nhận xét khách quan của những người khách mua cá ta thấy ai cũng đều có những nhận xét về tấm biển được ông chủ treo để mang mục đích bán cá nhưng họ chưa thực sự được nội dung và mục đích của tấm biển đó là gì, từng lời nhận xét 1 ông chủ chưa cần xem xét đó là đúng hay là sai đã theo luôn những lời nhận xét đó, ban đầu tưởng chừng như những lời nhận xét đó là đúng nhưng sau ta mới nhận ra những lời nhận xét đó thật là phi lí, người đọc phải bật cười về hành động của ông chủ của hàng khi ông ta tiếp thu những ý kiến khách quan từ bên ngoài vào mà không có sự chọn lọc kĩ lưỡng, ông ta đã tiếp thu tất cả mà không chịu suy nghĩ về những lời nhận xét đó. Qua câu chuyện ta cần phê phán lối sống và hành động của ông chủ của hàng ông là 1 người thiếu kiên định, không có những suy nghĩ chín chắn về hành động của mình.

Truyện Treo Biển đã tạo ra cho con người tiếng cười sảng khoái và qua đây cũng để lại cho ta những bài học bổ ích cho cuộc sống ta cần tiếp thu những yếu tố từ bên ngoài nhưng tiếp thu với thái độ có sự chọn lọc kĩ lưỡng chứ không nên tiếp thu 1 cách đồng loạt các ý kiến khách quan từ bên ngoài vào.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 2

Tiếng cười trong câu chuyện Treo biển bắt chợt vỡ òa khi người đọc đọc đến chi tiết: người chủ cửa hàng cất nốt chữ “Cá”. Vậy thực chất những lời góp ý về nội dung tấm biển là gì?

Trước hết, ta cần thấy rằng, nội dung tấm biển nhà hàng đã treo ban đầu “ở đây có bán cá tươi” bao gồm bốn yếu tố cơ bản: “ở đây” – chỉ địa điểm bán hàng; “có

bán” – chỉ hoạt động kinh doanh của nhà hàng; “cá” – chỉ mặt hàng đang kinh doanh; “tươi” – chỉ chất lượng, chủng loại mặt hàng, phân biệt với chủng loại khác (cá khô chẳng hạn). Như vậy, tuy nội dung tám biển hơi dài nhưng khá đầy đủ và hoàn toàn có thể sử dụng được!

Nhưng rồi cũng lần lượt có bốn người góp ý về tám biển.

Người thứ nhất bình phẩm chữ “tươi”: Nhà này xưa nay quen bán cá ươn? Ý kiến này không thoả đáng bởi như trên đã phân tích, chữ tươi ở đây ngoài ý nghĩa chỉ phẩm chất (tươi) còn có ý nghĩa chỉ chủng loại (không phải cá khô). Hơn thế, chữ “tươi” còn nhằm khẳng định chất lượng của mặt hàng (không phải ươn) nên làm tăng sức hấp dẫn của mặt hàng là cá. Bởi thế, chữ tươi là cần thiết.

Người thứ hai hình phẩm hai chữ “ở đây”: Chẳng lẽ ra hàng hoa mua cá. Ý kiến này thoạt nghe có vẻ có lí. Tuy nhiên, trong “nghệ thuật quảng cáo”, hai chữ “ở đây” không thừa. Chúng có ý nghĩa tác động, tạo sự chú ý cho khách hàng. Chẳng hạn: Ai Đây rồi! đồ dùng học tập mình cần!

Người thứ ba thì bàn về hai chữ “có bán”. Có ý kiến cho rằng ý kiến này đúng một nửa (để chữ bán, bỏ chữ có). Chữ bán đúng là rất cần thiết, nó chỉ tính chất kinh doanh (bán chứ không mua). Không có chữ bán, e rằng khách hàng không biết nơi này bán cá (mời khách hãy đón mua) hay là mua cá (mang cá đến đồ bán). Tuy nhiên, cũng như hai chữ “ở đây”, chữ có cũng không thừa. Nó có ý nghĩa khẳng định, nhấn mạnh hoạt động kinh doanh của nhà hàng. Nếu bỏ chữ có, tám biển vẫn đủ ý nhưng sức tác động trong quảng cáo sẽ nhẹ đi rất nhiều. Ta hãy thử đọc lên và so sánh ở đây bán cá và ở đây có bán cá.

Người cuối cùng bàn về chữ “cá”. Ý kiến này vô lí nhất. Ai bán bất cứ mặt hàng gì, bằng cách này hay cách khác, cũng đều phải quảng cáo cho mặt hàng của mình. Không quảng cáo, ai biết nhà hàng có bán không mà đến mua, dù cá vẫn cứ bày ra đấy. Rất có thể đây cũng là cách chơi khăm của người lảng giềng. Thấy anh hàng xóm ai bảo cũng nghe, không cần suy xét phải trái, anh ta bèn đưa ra lời góp ý phi lí nhất trong số các lời góp ý của mọi người. Thế mà anh chủ cửa hàng vẫn cứ nghe theo.

Như vậy, cả bốn yếu tố trong tám biển, ở mức độ này hay mức độ khác đều cần thiết, thậm chí có những yếu tố không thể lược bỏ đi được (bán, cá, tươi). Tiếng cười bật ra vì nhà hàng treo biển mà không hiểu ý nghĩa công việc mình đã làm, chỉ nghe người ta nói mà không cần suy xét, răm rắp làm theo, rốt cuộc là lãng phí tiền của, công sức mà không được việc gì, lại còn bị mọi người cười chê.

Treo biển thuộc loại truyện cười nhằm phê phán những cái xấu, cái đáng cười ngay trong quần chúng nhân dân. Truyện cho ta bài học bổ ích: khi làm việc gì cũng phải suy nghĩ trước sau. Cũng có thể lắng nghe góp ý của người khác nhưng phải cẩn trọng suy xét đúng sai, phải có chủ kiến khi làm việc kéo phí công vô ích mà lại mang tiếng “Đẽo cày giữa đường”, bị thiên hạ cười chê mà vẫn không mang lại kết quả việc làm như mong muốn.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 3

Người Việt Nam chúng ta rất thích cười, dù trong bất kì tình huống, hoàn cảnh nào. Vì vậy, tiếng cười dân gian rất phong phú, có đủ cung bậc khác nhau. Có tiếng cười hóm hỉnh, hài hước để giải trí sau những giờ lao động mệt nhọc; có tiếng cười trào lộng, châm biếm để phê phán những thói hư tật xấu hay đả kích kẻ thù.

Treo biển là truyện cười chứa đựng ý nghĩa thâm thúy dưới hình thức tiếng cười vui vẻ, nhẹ nhàng. Nội dung kể về một ông chủ cửa hàng bán cá treo tấm biển: "Ở đây có bán cá tươi". Nội dung tấm biển được một số người qua đường góp ý theo cách "nghĩ gì nói nấy". Ông chủ nghe theo, cứ bỏ dần từng chữ và cuối cùng thì cắt luôn cái biển.

Đọc truyện, người ta thấy buồn cười vì trên đời này không có ai góp ý kiểu như vậy và cũng chẳng có ai lại dễ dàng nghe theo những lời góp ý vớ vẩn như thế. Điều thú vị là truyện lấy cái không thể xảy ra để nói đến những cái hiện tượng có thực trong cuộc sống hằng ngày. Mượn chuyện ông chủ cửa hàng bán cá nghe ai góp ý cũng làm theo, truyện ngụ ý phê phán những người thiếu chủ kiến trong cuộc sống.

Tuy ngắn gọn nhưng truyện vẫn có đầy đủ cốt truyện và nhân vật. Ngôn ngữ kể giản dị, mộc mạc nhưng hài hước, gây cười. Truyện bắt đầu từ tấm biển đề: Ở ĐÂY CÓ BÁN CÁ TƯƠI.

Nội dung tấm biển thông báo bốn ý: Ở ĐÂY chỉ rõ địa chỉ bán hàng. CÓ BÁN thông báo chức năng hoạt động của cửa hàng (bán chứ không phải là mua cá). CÁ thông báo loại mặt hàng mà cửa hàng bán ra (cá chứ không phải tôm, cua...). TƯƠI thông báo chất lượng của cá.

Bốn yếu tố ấy là cần thiết cho nội dung của một tấm biển quảng cáo bằng ngôn ngữ.

Thông thường, một cửa hàng muốn bán thứ gì đều phải quảng cáo để giới thiệu hàng của mình với mọi người. Xét về mục đích thì nội dung của tấm biển trên là

đầy đủ và hợp lí. Sẽ không có chuyện gì xảy ra nếu không có những lời góp ý vu vơ của một số người.

Có bốn người góp ý về tấm biển. Mỗi người bảo ông chủ bỏ bớt một yếu tố trong dòng chữ để trên biển.

Người đầu tiên bảo:

- Nhà này xưa nay quen bán cá ươn hay sao mà bây giờ phải đề biển là cá TƯƠI?

Sự đối lập giữa tươi và ươn đã đánh vào lòng tự ái của ông chủ nên ông ta vội xóa bỏ chữ TƯƠI đi. Tấm biển còn dòng chữ: Ở ĐÂY CÓ BÁN CÁ.

Người thứ hai nhìn tấm biển cười bảo:

- Người ta chẳng nhẽ ra hàng hoa mua cá hay sao mà phải đề là Ở ĐÂY?

Nghe thế, ông chủ vội xóa hai chữ ấy đi. Dòng chữ còn lại là CÓ BÁN CÁ.

Vài hôm sau, người khách khác đến mua cá, cũng cười bảo:

- Ở đây chẳng bán cá thì bày cá ra khoe hay sao mà phải đề là CÓ BÁN?

Ngẫm cũng có lí, ông chủ xóa liền hai chữ CÓ BÁN. Rót cuộc, tấm biển còn mỗi chữ CÁ. Chẳng cứ ông chủ cửa hàng mà đến chính người đọc, người nghe cũng tưởng rằng đến đây thì chẳng còn gì để góp ý nữa. Những người thứ tư lại bảo:

- Chưa đi đến đầu phố đã ngửi thấy mùi tanh, đến gần nhà thấy đầy những cá, ai chẳng biết là bán cá, còn đề biển làm gì nữa?

Vậy thì tấm biển treo lên là thừa, là vô ích, chủ nhà bèn cất luôn cái biển.

Thoạt nghe, ta tưởng ý kiến của từng người đều có lí nhưng nghĩ kĩ thì hóa ra không phải. Bởi vì người góp ý không hiểu được chức năng, ý nghĩa của yếu tố mà họ cho là thừa và mối quan hệ giữa nó với những yếu tố khác. Mỗi người đều lấy sự hiện diện của khách ở cửa hàng và sự trực tiếp được nhìn, ngửi, xem xét mặt hàng thay cho thông báo gián tiếp vốn là chức năng, đặc điểm của ngôn ngữ. Vì vậy, họ chỉ quan tâm đến một hoặc hai từ mà họ cho là quan trọng mà không thấy ý nghĩa và tầm quan trọng của các thành phần khác trong câu.

Đọc truyện này, ta thấy cứ mỗi lần có người góp ý là ông chủ cửa hàng không cần suy nghĩ vội làm theo ngay. Ta cười vì thái độ tiếp thu thụ động, không suy xét cẩn thận của ông ta. Ta cười vì ông ta không hiểu mục đích treo biển để làm gì và những điều viết trên biển có ý nghĩa gì.

Kết thúc truyện cũng là lúc tiếng cười vang lên bởi vì ý kiến của từng người mới nghe qua tưởng là có lí nhưng làm theo thì kết quả cuối cùng lại thành phi lí. Ta bật cười vì trên đời này có lẽ không có ông chủ nào lại nghe góp ý kiểu "đỡ cày giữa đường" như thế.

Treo biển là một truyện hài hước tạo nên tiếng cười vui vẻ, phê phán nhẹ nhàng những người thiếu chủ kiến trong suy nghĩ và trong hành động.

Từ truyện này, ta có thể rút ra bài học: Trong cuộc sống, chúng ta nên lắng nghe lời góp ý của mọi người nhưng không nên vội vàng làm theo khi chưa suy xét kĩ. Làm bất cứ việc gì ta cũng phải đặt ra mục đích, có chủ kiến và biết tiếp thu một cách chọn lọc và sáng tạo ý kiến của người khác để vận dụng thiết thực vào hoàn cảnh của mình. Trước khi làm việc gì cũng nên đặt ra câu hỏi: Mình làm việc ấy để làm gì? Làm như thế nào?

Qua truyện này, chúng ta cũng có thể rút ra bài học về cách dùng từ. Từ dùng phải có nghĩa, có chứa thông tin cần thiết, không dùng từ thừa và thiếu. Từ được sử dụng phải ngắn gọn, rõ ràng, chính xác, đem lại hiệu quả cao nhất trong giao tiếp.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 4

Truyện cười là một món ăn tinh thần không thể thiếu đối với mỗi người dân Việt. Từ xa xưa ông cha ta đã sáng tác ra những câu chuyện cười thú vị, không chỉ để gây cười, làm thoải mái tinh thần sau những giờ lao động mệt nhọc mà đó còn là những bài học kinh nghiệm mà ông cha ta đã để lại cho con cháu. Truyện cười "Treo biển" là một trong những truyện cười có ý nghĩa, phản ánh hiện thực xã hội mà cách sinh động.

Nội dung của câu chuyện kể về việc một ông chủ treo biển để bán cá, trên tấm biển có ghi dòng chữ: "Tại đây có bán cá tươi". Thực ra câu chuyện cũng chẳng có gì đáng cười nếu ông chủ kia không có những hành động không suy nghĩ, gió chiều nào xoay chiều đó, không có chứng kiến riêng của mình.

Từ nội dung của tấm biển, mỗi người đi qua lại có một góp ý khác nhau, nghĩ gì nói nấy mà dẫn đến việc ông chủ dần bỏ đi từng chữ được ghi trên biển treo, dần dần không còn chữ nào trên đấy khiến ông phải gỡ tấm biển xuống.

Chi tiết gây cười ở chỗ, chẳng có ai đi qua cửa hàng người khác mà lại góp ý kiểu vậy và cũng chẳng có ai như ông chủ lại đi nghe theo những lời nói vô căn cứ của người qua đường.

Thực tế mà nói, nội dung ban đầu của tấm biển chứa đầy đủ nội dung mà không cần phải sửa hay thay đổi gì cả, những dòng chữ ghi trên tấm biển đã phản ánh

được những gì ông chủ muốn gửi đến người mua. Vậy mà, do không có lập trường vững vàng, ông chủ đã dần dần bớt các chữ và cuối cùng phải gỡ tấm biển xuống.

Truyện “Treo biển” tuy ngắn gọn những có đầy đủ cốt truyện, nội dung và tạo cho người đọc cảm giác dễ tiếp cận vấn đề mà tác giả dân gian muốn đề cập đến. Mới đầu nghe qua những ý kiến góp ý của người qua đường, ta cứ ngỡ như những ý kiến đấy là đúng, là hợp lí nhưng thực ra đó là những ý kiến hoàn toàn sai lầm. Bởi lẽ những người này không hiểu rõ đến nội dung và ý nghĩa của tấm biển đang được treo kia. Hành động tháo tấm biển xuống của ông chủ cho thấy ông ta cũng không hiểu rõ những gì được ghi trên biển, đây là một chi tiết đắt giá trong việc gây cười của truyện.

Thông qua câu chuyện giúp chúng ta có một cái nhìn đa chiều hơn, áp đặt bản thân mình vào sự việc, hiện tượng thì mới có thể giải quyết tốt được vấn đề đặt ra. Khi đưa ra một ý kiến nào đó hay quyết định một việc gì cần phải suy nghĩ kĩ, không được quyết định vội vàng để rồi dẫn đến sai lầm.

Trong cuộc sống hiện nay, việc lắng nghe ý kiến người khác là vô cùng quan trọng vì thông qua ý kiến của họ mình có thể làm tốt hơn công việc của mình. Nhưng không phải ý kiến nào cũng hợp lí, phù hợp vì có ý kiến đúng, ý kiến sai, chúng ta phải đặt vào hoàn cảnh cụ thể, suy nghĩ chín chắn rồi mới quyết định.

Cảm ơn tác giả dân gian đã mang lại cho người đọc một câu chuyện cười thú vị, có ý nghĩa vô cùng sâu sắc đối với mỗi người trong xã hội hiện nay, cần phải suy nghĩ kĩ trước khi đưa ra quyết định, không nên gió chiều nào xoay chiều ấy. Hơn thế, mỗi người trong chúng ta cần phải tìm hiểu kỹ nội dung, mục đích của công việc mà mình phải làm, có như thế chúng ta mới bảo vệ được ý kiến, quan điểm của nhân của mình. Cho dù ai có nói như thế nói đi chăng nữa thì vẫn kiên quyết bảo vệ lập trường của mình.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 5

Tiếng cười là một phần không thể thiếu trong cuộc sống của tất cả mọi người đặc biệt là những người lao động. Truyện cười chính là món ăn tinh thần cho nhân dân ta sau những ngày lao động mệt nhọc, vất vả. Trong kho tàng truyện cười Việt Nam ta không thể không nhắc đến câu chuyện Treo biển. Truyện vừa mang tiếng cười hài hước, vui vẻ vừa phê phán những người ba phải, luôn nghe theo những gì người khác nói mà không hề có sự suy xét.

Truyện kể về một cửa hàng bán cá, để giới thiệu cho mọi người biết sản phẩm nhà mình kinh doanh, cửa hàng đã làm một cái biển rất to đề chữ: “Ở đây có bán cá tươi”. Nội dung của biển rất đầy đủ bao gồm địa điểm (ở đây), hoạt động (bán), sản

phẩm (cá) chất lượng (tươi). Những tưởng một chiếc biển với đầy đủ nội dung như vậy sẽ không bị ai góp ý hay bắt bẻ nhưng sự thật lại hoàn toàn ngược lại.

Người thứ nhất đi qua bảo “Nhà này ngày xưa quen bán cá ươn hay sao mà giờ phải đề biển là cá tươi”; người kia lại góp ý “Người ta chẳng nhẽ ra hàng hoa mua cá hay sao, mà phải đề ở đây” ; người thứ ba nói “Ở đây chẳng bán cá thì bày cá ra để khoe hay sao mà phải đề là có bán”; người cuối cùng góp ý: “Chưa đi đến đầu phố đã ngửi mùi tanh, đến gần nhà thấy đầy những cá, ai chẳng biết là bán cá, còn đề biển làm gì nữa” . Và mỗi một lần nghe lời góp ý của mọi người chủ cửa hàng lại bỏ bớt một chữ, cho đến cuối cùng ông đã cắt luôn cả tấm biển.

Tiếng cười bật ra thật giòn giã khi thấy cách ứng xử của ông chủ cửa hàng với tấm biển của mình. Ông chủ quả là một người không có chính kiến, khi nghe bất cứ lời nhận xét, lời khuyên nào từ mọi người ông đều răm rắp làm theo mà không hề suy xét xem nó đúng hay sai, có cần bỏ đi hay là không. Đằng sau tiếng cười là tiếng nói phê phán nhẹ nhàng những người thiếu chủ kiến khi làm việc, không suy xét ý kiến khi người khác góp ý.

Truyện có kết cấu mạch lạc rõ ràng, ngoài lời văn giới thiệu chỉ thêm bốn lời thoại của người đi đường, khách mua cá, người láng giềng nhưng tiếng cười vẫn được bật ra giòn giã. Cười bởi sự ngẩn ngơ, bởi tính vội vã của người chủ cửa hàng, sẵn sàng nghe theo lời mọi người nhận xét. Ngoài ra, để tạo nên tiếng cười thì tình huống truyện đầy kịch tính cũng góp một phần không nhỏ.

Treo biển đem lại tiếng cười vui vẻ cho mọi người. Truyện còn lên tiếng phê phán một cách nhẹ nhàng những người thiếu chủ kiến khi làm việc, không suy xét kỹ khi nghe ý kiến người khác.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 6

Nụ cười, tiếng cười là biểu hiện cảm xúc tự nhiên, hồn nhiên của con người trong cuộc sống. Ngoài những trường hợp đặc biệt cười ra nước mắt, cười cay đắng, đau khổ, đa số chúng ta khi vui, hay bất gặp một việc gì, nhìn thấy điều gì ngược đời, chướng mắt thì cất tiếng cười. Dân tộc Việt Nam chúng ta vốn lạc quan, thâm thúy nên rất biết cười.

Trong kho tàng văn học dân gian, cha ông ta đã sáng tác cả một rừng cười, gọi là Truyện tiêu lâm, truyện cười, rừng cười ấy muôn vàn hoa lá khác nhau. Có truyện cười vui hóm hỉnh, xuê xoa để xoa đi những mệt nhọc trong lao động. Có truyện cười sâu cay, châm biếm để chế giễu, phê phán thói hư tật xấu, hoặc đả kích kẻ thù. Câu chuyện Treo biển thuộc nhóm truyện cười chế giễu, phê phán khá đặc sắc,

tiêu biểu cho thể loại truyện cười và sự độc đáo, sâu sắc của tiếng cười dân gian Việt Nam.

Tám biển ấy là công cụ quảng cáo của một nhà hàng bán cá. Biển đề: “Ở đây có bán cá tươi”, gồm bốn nội dung:

- “Ở đây”: Thông báo địa điểm cửa hàng
- “Có bán”: Thông báo hoạt động của cửa hàng
- “Cá”: Thông báo mặt hàng kinh doanh
- “Tươi”: Quảng cáo chất lượng hàng để hấp dẫn, mời gọi khách.

Cả bốn yếu tố, bốn nội dung đó đều cần thiết cho một biển quảng cáo, một cách quảng cáo bằng ngôn ngữ. Vậy mà nhà hàng đã được bốn vị khách quý góp ý. Lần lượt từng vị, bằng thái độ (cười) và ngôn ngữ (nói) nhận xét, chỉ bảo ra vẻ chân tình, thân ái về tám biển kia. Thoạt nghe, ý kiến từng người đều có lí. Cái lí của họ xuất phát từ những suy nghĩ, từ sự hiện diện trực tiếp bằng giác quan riêng của mình. Người nhìn, người nghe, người chỉ coi trọng mặt hàng mà không chú ý nội dung toàn diện và ý nghĩa gián tiếp của ngôn ngữ mà nhà hàng muốn giao tiếp với tất cả mọi loại khách hàng. Nghĩa là cả bốn vị khách quý kia chỉ nhấn mạnh cái bộ phận mà coi thường tổng thể, coi thường mối quan hệ của các yếu tố. Ở một mức độ nào đấy, bốn lời phán của các vị khách kia hao hao cách sờ voi, phán về voi của mấy ông thầy bói xem voi trong truyện Thầy bói xem voi.

Chủ nhà hàng chỉ cần suy nghĩ một chút sẽ thấy mỗi vị đều có một chút phiền diện. Nhưng... buồn cười thay, ông chủ (hay bà chủ) hàng kia đã không suy nghĩ mấy may gì mà cứ “nghe nói, bỏ ngay, rồi nghe nói, bỏ ngay, lại bỏ ngay”, cuối cùng là “cắt nốt cái biển”. Cứ mỗi lần “nghe nói, bỏ ngay” như thế, cái biển quảng cáo rất cần thiết kia bị lột dần, xoá dần đến độ bị... hạ bệ, xếp xó... Trước mỗi lần “nghe nói, bỏ ngay” của nhà hàng, người nghe, người đọc truyện lại bật cười. Ba lần bật cười nói nhau, cứ mỗi lần, tiếng cười lại bật lên ở cung bậc cao hơn, để rồi vang lên to nhất, thâm trầm nhất khi kết thúc câu chuyện. Cái biển bị “bỏ ngay” tới ba lần, chỉ còn mỗi chữ “cá”.

Đến đây, ta tưởng thế là cái biển thoát nạn, nhà hàng thoát nạn. Vậy mà vẫn xuất hiện vị khách quý thứ tư với lời “góp ý” quá ư buồn cười và nhà chủ vẫn “nghe nói, bỏ ngay” thì thật là đáng bật cười, tiếng cười vang to nhất. Ta cười to vì từng người góp ý thấy có vẻ hợp lí, nhưng cứ cái đà đó mà làm theo thì kết quả cuối cùng thành vô lí, cực kì vô lí. Đỉnh cao của tiếng cười đã ngùn lên, dội mạnh vào

chủ hàng bán cá. Đây là người không biết suy xét trước lời góp ý, thành ra hoàn toàn mất hết chủ kiến.

Như vậy, truyện Treo biển đã tạo nên tiếng cười vui vẻ, có ý nghĩa phê phán nhẹ nhàng những người thiếu bản lĩnh, thiếu suy nghĩ độc lập khi làm việc, cũng như khi nghe người khác góp ý, nhận xét. Nghệ thuật gây cười của tác phẩm này là xây dựng được những tình huống truyện đối lập từ thấp đến cao để kết thúc ở đỉnh điểm làm bật ra tiếng cười vang to nhất, có ý nghĩa nhất. Đây cũng là đặc điểm chung của truyện cười. Truyện không chỉ giúp chúng ta bài học về phong cách sống mà còn nhắc ta về cách dùng từ, lựa chọn từ ngữ sao cho sát nghĩa, không thừa, không thiếu. Nếu đọc thêm truyện Đeo cà giữa đường, ta cũng bật cười, nụ cười giễu cợt tương tự truyện này.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 7

Đất nước chúng ta bắt nguồn từ nền kinh tế nông nghiệp, cuộc sống gắn liền với đồng áng, với trồng trọt chăn nuôi. Truyện cười giúp những người nông dân giải trí sau mỗi giờ lao động vất vả. Treo biển là một truyện cười đặc sắc vừa mang lại tiếng cười vừa có ý nghĩa giáo dục về cách ứng xử trong cuộc sống.

Như chúng ta đã biết tiếng cười là một bộ phận không thể thiếu được trong cuộc sống con người. Tiếng cười được thể hiện trong truyện cười đặc sắc của văn học dân gian Việt Nam. Đó là loại truyện kể về những hiện tượng, những loại người đáng cười trong cuộc sống nhằm tạo ra tiếng cười mua vui hoặc phê phán những thói hư, tật xấu trong xã hội. Nhiều khi, qua truyện cười và tiếng cười người bình dân muốn gửi gắm những bài học nào đó về cuộc sống. hiện tượng đáng cười là những hiện tượng có tính chất ngược đời, lố bịch, trái tự nhiên thể hiện ở hành vi, cử chỉ, lời nói của người nào đó.

Và để có tiếng cười đòi hỏi ta phải phát hiện ra tiếng cười. Và đặc điểm của truyện cười thường rất ngắn. Các yếu tố nhân vật và ngôn ngữ kể chuyện đều có mục đích là gây nên tiếng cười. Sau tiếng cười ấy hướng những người đọc người nghe chúng ta tới những điều tốt đẹp mà nó đối lập với tiếng cười. Có 2 loại truyện cười Hài hước (có ý nghĩa mua vui), truyện châm biếm (có ý nghĩa phê phán).

Truyện treo biển kể về một chủ cửa hàng bán cá treo cái biển “Ở đây có bán cá tươi”, khi có người góp ý, ông đã bỏ đi một vài chữ trong tám biển và cuối cùng là bỏ cả cái biển đi. Truyện mang tình tiết gây cười nhẹ nhàng mà sâu sắc, ý nói lên tính kiên định của con người trong cuộc sống. Chuyện bắt đầu từ tám biển được treo ở cửa hàng với nội dung: Ở đây có bán cá tươi. Có thể thấy nội dung tám biển thông báo đầy đủ các thông tin: Yếu tố chỉ địa điểm “ở đây” là trạng ngữ, Yếu tố

“có bán” chỉ hành động, công việc; Yếu tố thứ 3 “có” là danh từ chỉ sản phẩm được bán của nhà hàng. Yếu tố cuối cùng là tính từ chỉ chất lượng.

Nội dung tám biển đầy đủ, chính xác, cần thiết cho việc quảng cáo bằng ngôn ngữ. Điều đáng nói ở đây là ông chủ nhà hàng được nghe 4 lời góp ý của khách hàng và ông làm theo cả 4 để cuối cùng ông đem cát luôn cái biển đi. Người thứ nhất nói: “Nhà này xưa nay quen bán cá ươn hay sao mà bây giờ phải đề là cá tươi” chủ nhà thấy thế liền xóa chữ tươi đi. Người thứ hai tới bảo: “Người ta chẳng nhẽ đến hàng hoa mua cá hay sao mà phải đề là ở đây”, chủ quán nghe thế lại bỏ chữ “ở đây” đi.

Tám biển còn lại chữ “có bán cá” và một người khác lại nói: Ở đây chẳng bán cá thì bày cá ra để khoe hay sao mà phải đề là “có bán”! và người chủ lại nghe theo, cuối cùng tám biển còn lại chữ cá. Rồi người cuối cùng lại kêu: Chưa đi đến đâu phố đã ngửi thấy mùi tanh, đến gần nhà thì đã thấy đầy những cá, ai mà chẳng biết là bán cá, còn đèn biển làm gì nữa! và tám biển đó không còn. Bốn lời góp ý đều mang tính cá nhân, chủ quan, bắt bẻ chữ nghĩa. Còn anh chủ quán không có chính kiến và lý lẽ bảo vệ quan điểm của mình. Câu chuyện khiến người đọc phải bật cười về hành động của ông chủ khi ông ta tiếp thu những ý kiến từ bên ngoài vào mà không có sự chọn lọc kỹ lưỡng, ông ta đã tiếp thu tất cả mà không chịu suy nghĩ về những lời nhận xét đó.

Câu chuyện rất khéo léo trong việc răn dạy con người phải có chính kiến riêng của mình, phải có bản lĩnh và kiên định. Không phải người ta nói thế này là sẽ nghe theo thế này mà không phải là thế khác. Mặc dù khi người ta góp ý thì nên nghe, nhưng cũng phải bảo vệ quan điểm và chính kiến của mình. Phải kiên định trong cuộc sống, những người kiên định sẽ là những người thành công dễ dàng hơn.

Truyện “Treo biển” đã cho chúng ta hiểu được, chúng ta phải có lòng kiên định, có chính kiến, có lập trường và phải giữ vững lập trường của mình. Không thể vội vã thay đổi mà lập trường của mình bị lung lay, méo mó. Trong cuộc sống, làm việc gì cũng phải suy nghĩ kỹ lưỡng, suy nghĩ cẩn thận trước khi quyết định hoặc làm một việc gì đó.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 8

Trong kho tàng văn học dân gian Việt Nam, truyện cười chính là một món ăn tinh thần cho nhân dân sau những ngày lao động vất vả. Và trong số các truyện cười đó, không thể không nhắc tới truyện “Treo biển”. Truyện không chỉ mang lại tiếng cười vui vẻ, hài hước mà còn mang tính phê phán những con người ba phải, dễ dàng nghe và làm theo lời người khác mà không có sự suy xét.

Nội dung truyện kể về một cửa hàng bán cá, nhằm muốn giới thiệu cho mọi người biết đến sản phẩm của gia đình mình, cửa hàng đã thiết kế một cái biển đề to với dòng chữ: “Ở đây có bán cá tươi”. Nghe có vẻ chiếc biển đã đầy đủ nội dung, sẽ chẳng có ai có thể bắt bẻ được điều gì, thế nhưng sự thật lại hoàn toàn ngược lại. Đã có rất nhiều người đi qua và bàn tán, góp ý về chiếc biển đó. Người thứ nhất đi qua thì cho rằng: “Nhà này ngày xưa quen bán cá ươn hay sao mà giờ phải đề biển là cá tươi”; thêm một người nữa, lại nói: “Người ta chẳng nhẽ ra hàng hoa mua cá hay sao mà phải đề ở đây”; người thứ ba nghe có vẻ bắt bẻ: “Ở đây chẳng bán cá thì bày cá ra để khoe hay sao mà phải đề là có bán”; cho tới người cuối cùng, sự bắt bẻ đã tới tận cùng: “Chưa đi đến đầu phố đã ngửi mùi tanh, đến gần nhà thì thấy đầy những cá, ai chẳng biết là bán cá, còn đề biển làm gì nữa”.

Và thế là sau mỗi lần nghe góp ý, bắt bẻ về chiếc biển quảng cáo, chủ cửa hàng lại bỏ bớt đi một chữ, cuối cùng thì ông đem cất luôn cả cái tấm biển quảng cáo đó. Tiếng cười bật ra từ chính cách hành xử của ông chủ cửa hàng với chiếc biển của mình, cho thấy ông ta là một người thiếu chính kiến, ba phải, khi nghe lời mọi người nói, không cần biết đúng sai, phải trái ông đều răm rắp làm theo. Thật đáng cười chê và phê phán những con người như ông, những người luôn thiếu chủ kiến khi làm việc, không cân nhắc, suy xét khi nghe những lời góp ý.

Việc treo biển chỉ là việc nhỏ, không có ảnh hưởng gì to tát nhưng từ những việc nhỏ sẽ dẫn đến những việc lớn, một khi con người ta đã thiếu chính kiến trong việc nhỏ thì khó mà có chính kiến được trong việc lớn. Từ đó không chỉ hỏng những việc nhỏ mà kéo theo hỏng cả những việc lớn. Tất cả chỉ vì nghe theo lời người khác mà không có sự suy xét đúng sai của bản thân, hậu quả thật khôn lường. Câu chuyện có kết cấu ngắn gọn, mạch lạc và rõ ràng, chỉ bao gồm lời văn giới thiệu, bốn lời thoại của người đi đường, khách mua cá, người lảng giềng nhưng lại tạo ra tiếng cười giòn giã. Người đọc cười vì sự ba phải, ngần ngại và tình nóng vội của người chủ cửa hàng cá, sẵn sàng sửa biển, cất biển chỉ vì lời nhận xét của mọi người. Bên cạnh đó tình huống truyện kịch tích cũng góp phần không nhỏ tạo nên tiếng cười trong tác phẩm.

Tóm lại, truyện cười “Treo biển” đã mang lại tiếng cười vui vẻ cho người đọc, lên tiếng phê phán về những con người thiếu chính kiến trong suy nghĩ và hành động. Nhắc nhở mọi người nên có những sự suy xét và cân nhắc trước mọi lời góp ý của những người xung quanh.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Treo biển số 9

Trong cuộc sống không ít điều xảy ra, nhưng việc thích nghi một cách phù hợp thì không phải là dễ dàng, cũng giống như nhân vật ông chủ tiệm cá trong câu chuyện

“Treo biển” Câu chuyện bên cạnh đem lại những tiếng cười sảng khoái cũng đồng thời là một bài học quý giá đối với những người đang có lối sống thiếu kiên định trong cuộc sống.

Câu chuyện xoay quanh vấn đề những chữ được viết trên biển của một tiệm cá mang tên “Ở đây có bán cá tươi”, đọc truyện chúng ta có thể thấy được tiếng cười xuất hiện ở chính trong những góp ý của người đi đường. Bốn người góp ý về nội dung tấm biển, người thì đề nghị bỏ chữ “Tươi” vì như thế chỉ thể hiện rằng trước đây cá ươn chứ không hiểu rằng chữ “Tươi” trong tấm biển là để thể hiện chủng loại của sản phẩm mà tiệm kinh doanh.

Cùng với đó là sự góp ý về việc bỏ chữ “Ở đây” của người thứ hai bởi hàng cá thì sẽ bán cá, việc để hai từ đó là không cần thiết, rồi khi tấm biển chỉ còn ba chữ “Có bán cá” thì những người đi đường vẫn chưa vừa ý, người thứ ba cho rằng trưng bày cá ra thì tất nhiên là bán cá nên việc để chữ “Có bán” trong biển là không cần thiết, cuối cùng người thứ tư cho rằng từ đằng xa đã ngửi thấy mùi tanh của cá nên chẳng cần phải treo biển có chữ cá làm gì.

Những góp ý không đâu vào đâu, những góp ý đi sai hoàn toàn với những nội dung thực tế trong cuộc sống thế nhưng ông chủ tiệm cá lại vì những góp ý đó mà thay đổi đi nội dung tấm biển và có thể tình huống đó chỉ diễn ra bên trong câu chuyện “Treo biển” chứ ngoài đời sẽ chẳng ai làm theo như vậy cả. Điều thú vị ở đây là nhân dân ta đã lấy thứ không thể xảy ra để xây dựng nên câu chuyện, qua đó châm biếm, phê phán những con người trong xã hội không có chính kiến, luôn làm theo lời nói của người khác dù không biết đúng hay sai.

Qua câu chuyện cũng giúp chúng ta hiểu được nhiều bài học quý giá từ những góp ý của người đi đường cũng như từ cách thay đổi nội dung tấm biển của ông chủ tiệm cá. Đối với những người đi đường góp là những ý kiến mà xã hội sẽ luôn đề cập đến xoay quanh cuộc sống của bạn, mỗi người một cái nhìn, mỗi người một ý kiến, mỗi người một quan điểm, mỗi người một nhận định, vậy nên việc sống sao cho phù hợp tất cả mọi người là rất khó, thay vào đó là hãy sống cho bản thân mình. Còn về phía ông chủ tiệm cá là hình ảnh phản chiếu của những người thiếu chính kiến riêng, thế nên qua đó mỗi người cần hiểu rõ rằng việc tiếp thu những ý kiến đóng góp là rất cần thiết, nhưng tiếp thu sao cho phù hợp sao cho có chọn lọc thì còn cần thiết hơn.

Câu chuyện “Treo biển” đem lại cho người đọc nhiều tiếng cười sảng khoái qua những tình tiết mà chỉ có ở trong truyện, đồng thời câu chuyện cũng để lại cho người đọc nhiều suy nghĩ, phần nào giúp những người đang sống không có bản

lĩnh, không có chính kiến suy nghĩ lại phần nào về cách tiếp thu ý kiến từ bên ngoài và vận dụng thích hợp vào cuộc sống của bản thân.